

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 297-1914)

Originalt emne

Arbejder, Kommunale, i Almindelighed

Kommunens Laan

Laan

Uddrag fra byrådsmødet den 1. oktober 1914 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 297-1914)

Skrivelse fra Indenrigsministeriet om Indsendelse af Oplysninger om større kommunale Arbejder, der er uuder Udførelse eller tænkes paabegyndte i nær Fremtid, og om Kommunens almindelige økonomiske Stilling.

Formanden oplæste de i Skrivelsen fremsatte Spørgsmaal og fremlagde det af Kommunebogholderen affattede Udkast til Svarskrivelse. Han bemærkede dernæst, at Hensigten med Ministeriets Skrivelse naturligvis var at erfare, hvor meget Kommunen havde Brug for, hvis der skulde blive stillet Midler til Raadighed af Staten, og at han havde været noget i Tvivl om, hvorvidt det vilde være heldigt at nævne et bestemt Beløb, 1½ Million, saaledes som sket i Udkastet til Svarskrivelse. Da Ministeriet imidlertid sikkert ønskede et bestemt Beløb at regne med, var det vel rigtigst, at Summen blev anført. Taleren henstillede at tiltræde Udkastet.

Simonsen fandt Udkastets Form uheldig til Opnaaelse af Formaalet: at skaffe Kommunen Penge til at iværksætte de ønskede Arbejder for. Bemærkningen om, at Kommunen ikke vilde komme til at savne Penge, var særlig uheldig. De forskellige Arbejder, som ordinært var besluttet udførte, og hvortil man havde Penge, burde ikke være saa stærkt specificerede, hvorimod de Arbejder, man nødtvungent havde maattet udskyde, mere

burde i Forgrunden. Skrivelsen burde gaa ud paa, at Byraadet ønsker de flest mulige Arbejder udført, og at det vilde være overdentlig heldigt, om Ministeriet vilde medvirke til at skaffe de fornødne Penge dertil. I det hele taget burde Skrivelsen være kortere og mere bestemt.

Formanden gjorde opmærksom paa, at Ministeriet havde stillet bestemte Spørgsmaal, som ikke kunde besvares, uden man kom ind paa Enkeltheder. Taleren var ikke enig med Hr. Simonsen i, at Skrivelsen skulde affattes med det bestemte Formaal for Øje, at skaffe Penge til Kommunen.

Simonsen mente naturligvis ikke, at man skulde forsøge paa at putte Ministeriet Blaar i Øjnene, men maatte fastholde, at Spørgsmaalene meget vel kunde besvares korrekt, samtidig med at Skrivelsen blev affattet saaledes, at man tog Sigte paa at naa det fremhævede bestemte Formaal. Alt hvad der kunde tale derfor, burde fremhæves. Der kunde saaledes nævnes, at man gerne vilde have opført en Forbrændingsanstalt.

Formanden fastholdt, at Spørgsmaalene maatte besvares bestemt, og at dette ikke kunde gøres uden at angive Tal. Hvad mere, der skulde anføres, kunde der naturligvis være delte Meninger om.

Jakob Jensen fandt det givet, at der skulde svares klart og tydeligt paa Spørgsmaalene. Dette forhindrede imidlertid ikke, at man formede Skrivelsen med det bestemte Maal, at man ønskede en betydelig Del af det Beløb, der blev stillet Kommunerne i Udsigt. Lejligheden til at faa et billigt Laan og derved til at faa forskellige Arbejder fremmet var maaske nu inde og maatte benyttes. Alle de Arbejder, man kunde tænke sig det nødvendigt at udføre i de nærmest kommende Aar, burde derfor anføres. Blandt andet vilde det sikkert ogsaa være heldigt at nævne, at man kunde tænke sig hurtigere Fremme af Havnearbejdet, idet det maaske vilde hjælpe til at faa en Overenskomst med Ministeriet angaaende Havnen. Taleren henstillede, at der blev nedsat et Udvalg paa 3 Mand til at redigere Skrivelsen, og han foreslog til Medlemmer af Udvalget Formanden og Hr. Simonsen.

Formanden fandt det meget tvungent at drage Havnesagen med ind i Skrivelsen. Han havde intet imod, at der blev nedsat et Udvalg, men maatte gøre opmærksom paa, at Sagen, som hastede stærkt, derved vilde blive forsinket.

Mikael Johansen sluttede sig til Hr. Simonsens Mening om, at Svaret burde være saa kortfattet soin muligt. Man burde kort nævne de Arbejder, man ønskede fremmet, hvis

Staten kunde skaffe de fornødne Midler, 2 Millioner til f. Eks 4½ %. Der var ingen Tvivl om, at de pekuniære Foranstaltninger, Staten nu foretog, var for at skaffe Kommunerne Penge. Endelig burde der stilles Krav om, at Laanet blev uopsigeligt i 5-6 Aar.

Formanden syntes ikke, man kunde komme ind paa at forhandle om Vilkaarene for det eventuelle Laan, da der jo slet intet blev sagt om den Form, paa hvilken Staten vilde hjælpe Kommunerne.

Jakob Jensen kunde ikke tænke sig, at Laanet skulde blive paa saadanne Vilkaar, at de ikke kunde antages. Den Side af Sagen hørte derfor ikke hjemme i Skrivelsen. Taleren havde intet imod, at man nævnte 2 Millioner i Stedet for 1 ½ Million. Han ansaa det vedblivende for heldigt at nævne Havneseagen, netop fordi der paa dette Omraade kunde fremskaffes meget Arbejde, hvis Staten vilde yde sin Medvirken.

Mousten havde intet imod, at Skrivelsen blev lidt kortere, og at der blev nævnt 2 Millioner som den Sum, man havde Brug for. Det vilde sikkert være rigtigst at nedsætte et Udvalg til at redigere Skrivelsen.

Formanden mente, at Budgetudvalget kunde redigere Svarskrivelsen.

Jakob Jensen henstillede at bemyndige Budgetudvalget til at afsende Skrivelsen.

Formanden bemærkede, at Budgetudvalget næppe vilde afsende Skrivelsen, med mindre det blev enig om dens Form.

Sagen henvistes til Budgetudvalget, der bemyndigedes til at affatte og afsende Skrivelsen.